

Список використаних джерел

1. Величко Є. Особливості оцінки ринкової вартості майна підприємства для цілей страхування. Економічний аналіз. 2013. Випуск 12. Частина 2. С. 193-197.
2. Скрынько С. Оценка имущества и имущественных прав. Киев : ООО «УКЦ «Эксперт-Л», СПДЦудзинович, 2007. 746 с.
3. Брич В., Нагара М. Методологічні засади розвитку коучингу в Україні. Україна: аспекти праці. 2009. № 6. С. 18-23.
4. Брич В.Я., Корман М. М. Психологія управління: навч. посіб. К. : Кондор, 2013. 379 с.
5. Язлюк Б.О. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. Тернопіль : Економічна думка, 2012. 194 с.
6. Язлюк, Б. О. До питання методики оцінки економічної ефективності реальних інвестиційних проектів. Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. 2006. № 12 (106). С. 214-219.
7. Yazlyuk B., Guley A., Brukhanskyi R., Shovkoplias H., Shvydka T. Basic principles of financial markets regulation and legal aspects of the legislative requirements. Investment Management and Financial Innovations. 2018. 15(1). 337-349.

Михайло Гуменний

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ СТРАТЕГІЄЮ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі економічного розвитку все більше підприємств розуміють необхідність перспективного управління інвестиційною діяльністю. Таке управління спрямоване на передбачення напрямів і форм інвестиційної діяльності, її адаптації до загальних цілей розвитку підприємства та до динамічних умов зовнішнього інвестиційного середовища. Ефективним інструментом перспективного управління інвестиційною діяльністю підприємства в умовах суттєвих змін макроекономічних показників, системи ринкових процесів, кон'юнктури інвестиційного ринку виступає інвестиційна стратегія.

Інвестиційна стратегія – це стратегія поведінки фірми в області інвестиційної діяльності, яка знаходить свою подальшу конкретизацію в процесі розробки тактики управління шляхом формування інвестиційного портфелю та спрямована на розвиток підприємства з врахуванням перспективної спрямованості [4, с. 364].

Вибір і реалізація конкурентної стратегії тягне істотні інвестиції, а ефективна інвестиційна діяльність підприємства передбачає адаптацію загальної стратегії підприємства до постійно змінюваних умов зовнішнього середовища, що визначає необхідність підвищення рівня ефективності управління інвестиційною діяльністю.

У сучасних економічних умовах для багатьох підприємств стоїть проблема виживання, і тільки потім – як з найменшими втратами і найбільшими можливостями підійти до майбутнього розвитку, коли з'явиться можливість реалізувати накопичені конкурентні переваги. У центрі проблеми виживання стоїть вибір найбільш оптимальної інвестиційної стратегії, яка буде ефективним інструментом стратегічного управління. Без такої стратегії підприємство приречене на повільне вмирання в умовах жорсткої конкуренції на внутрішньому ринку з боку вітчизняних та іноземних виробників, а також крайньої нестачі інвестиційних коштів.

Як показує вітчизняна практика, позитивних результатів щодо подолання наслідків економічної кризи можна досягти за умови зміни політики збуту готової продукції, нових схем розрахунків з постачальниками сировини, матеріалів, комплектуючих виробів, вдосконалення фінансової політики. Важливу роль відіграє прийняття нових нетривіальних

управлінських рішень щодо залучення інвестиційних коштів, зниження податків і грамотного управління фінансовими потоками.

Ефективна інвестиційна діяльність підприємства передбачає таку інвестиційну стратегію, яка забезпечує механізм реалізації довгострокових загальних та інвестиційних цілей майбутнього економічного розвитку підприємства; дозволяє реально оцінити його інвестиційні можливості, забезпечивши максимальне використання внутрішнього інвестиційного потенціалу і можливість активного маневрування інвестиційними ресурсами; забезпечує можливість швидкої реалізації нових перспективних інвестиційних можливостей, що виникають у процесі динамічних змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища; дозволяє враховувати можливі варіації розвитку неконтрольованих підприємством факторів зовнішнього інвестиційного середовища і тим самим звести до мінімуму негативні наслідки та можливі ризики для діяльності підприємства; відображає порівняльні переваги підприємства в інвестиційній діяльності у зіставленні з його конкурентами; забезпечує реалізацію інвестиційної політики та відповідного менталітету інвестиційного поведіння у найбільш важливих стратегічних рішеннях; забезпечує чіткий взаємозв'язок усіх рівнів управління інвестиційною діяльністю підприємства; дозволяє формувати значення основних критеріальних оцінок вибору реальних інвестиційних проектів та фінансових інструментів інвестування; є однією з базисних передумов стратегічних змін загальної організаційної культури підприємства [3, с. 144].

Початковим пунктом формування інвестиційної стратегії підприємства є загальна стратегія економічного розвитку підприємства. Інвестиційна стратегія повинна узгоджуватися з нею по етапах і цілям реалізації. При цьому інвестиційна стратегія є головним фактором забезпечення ефективного розвитку підприємства відповідно до загальної економічної стратегії, особливо на сучасному етапі розвитку економічних процесів і їх крайньою нестійкістю.

В рамках реалізації інвестиційної стратегії можна виділити три інвестиційні підстратегії: 1) стратегію формування або вибору інвестиційної програми; 2) стратегію залучення інвестиційних ресурсів; 3) стратегію інвестування ресурсів.

Основними етапами процесу формування інвестиційної стратегії підприємства є: визначення періоду формування інвестиційної стратегії; формування стратегічних цілей інвестиційної стратегії; розробка найбільш ефективних шляхів реалізації стратегічних цілей; конкретизація інвестиційної стратегії за періодами її реалізації; оцінка розробленої інвестиційної стратегії.

Період формування інвестиційної стратегії залежить від таких умов, як передбачуваність розвитку економіки та інвестиційного ринку; тривалість періоду, прийнятого для формування базової стратегії підприємства; галузева приналежність підприємства; розмір підприємства. Що стосується стратегічних цілей інвестиційної діяльності, то вони можуть бути сформовані наступним чином: забезпечення приросту капіталу; зростання рівня прибутковості інвестицій і суми доходу від інвестиційної діяльності; зміни пропорцій у формах реального та фінансового інвестування; зміни технологічної та відтворювальної структури капітальних вкладень; зміни галузевої і регіональної спрямованості інвестиційних програм; диверсифікації виробничої діяльності. Зрозуміло, що всі напрямки і форми інвестиційної діяльності підприємства можливі за рахунок залучених ним інвестиційних ресурсів. Стратегія формування інвестиційних ресурсів є важливим складовим елементом не тільки інвестиційної, але і фінансової стратегії. Основне завдання такої стратегії – це найбільш грамотне та ефективне використання фінансових потоків, а також забезпечення фінансової стійкості підприємства у довгостроковій перспективі. Оцінка обраної інвестиційної стратегії проводиться на основі узгодженості інвестиційної стратегії з базовою стратегією підприємства; внутрішньої збалансованості інвестиційної стратегії; узгодженості інвестиційної стратегії із зовнішнім середовищем; реалізованості інвестиційної стратегії з урахуванням наявного ресурсного

потенціалу; прийнятності рівня ризику, пов'язаного із реалізацією інвестиційної стратегії; результативності інвестиційної стратегії.

Процес розробки стратегії інвестування на підприємстві повинен спиратися на аналіз розглянутих підходів і сучасні економічні умови. Має бути визначена така методика інвестиційної стратегії, яка дозволяє максимально ефективно використовувати інвестиційний потенціал для розвитку підприємства.

Список використаних джерел

1. Брич В. Я. Шушпанов П. Г. Шляхи вдосконалення регулювання зовнішньої трудової міграції населення. Україна: аспекти праці. 2010. № 4. С. 28-30.
2. Брич В., Нагара М. Методологічні засади розвитку коучингу в Україні. Україна: аспекти праці. 2009. № 6. С. 18-23.
3. Дармилова Ж.Д. Выбор инвестиционной стратегии функционирования предприятия в конкурентной среде. Вестник Адыгейского государственного университета. Серия : Экономика. 2012. № 1. С. 141-145.
4. Лойко В.В., Бродюк І.В. Інвестиційна стратегія в системі стратегічного набору підприємства. Глобальні та національні проблеми економіки. 2015. Випуск 6. С.363-365.
5. Бутов А. М. Фінансовий аутсорсинг та його застосування в управлінні діяльністю підприємства Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2015. Випуск 5. С. 91-95.
6. Пуцентейло П.Р. Концептуальні засади функціонування м'ясопродуктового підкомплексу в системі АПК України. Вісник Донецького національного університету. Серія В: Економіка і право. 2010. № 1. С.134-138.
7. Пуцентейло П.Р., Гуменюк О.О. Детермінанти аналітичного забезпечення процесу управління діяльністю підприємства. Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту: Серія «Економіка і управління». 2015. Вип. 34. С. 402-414.
8. Язлюк Б. Застосування диверсифікації при реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії підприємства. Наука молода. 2010. № 14. С. 198-202.
9. Язлюк Б. Стратегія інноваційної безпеки як подолання асиметрії конкурентоспроможності підприємств у міжрегіональному розвитку. Наука молода. 2012. Вип. 18. С. 178-184.

Тетяна Гундик

слухач магістерської програми

Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Характерною рисою функціонування сучасного світового господарства є інтенсивний розвиток міжнародних економічних відносин, однією із форм яких є зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) підприємства. Ведення ЗЕД підприємствами передбачає її чітку організацію, одним із основних елементів якої є визначення стратегії ЗЕД, оскільки від правильності її постановки безпосередньо залежить ефективність виходу підприємства на зовнішній ринок.

Зовнішньоекономічна діяльність є одним з головних способів отримання підприємствами конкурентних переваг, оскільки дозволяє їм найбільш раціонально і ефективно використовувати ресурси та розподіляти капіталовкладення за рахунок встановлення нових господарських зв'язків, розвитку потенціалу підприємства, поглиблення спеціалізації, поширення впливу на інші регіони тощо.